

DET GRØNLANDSKE PRESSENÆVNS ÅRSBERETNING FOR 2012

I henhold til landstingslov nr. 17 af 19. november 2007 om medieansvar § 51 afgiver Pressenævnet årligt en beretning om nævnets virksomhed til Naalakkersuisut. Beretningen skal offentliggøres.

INDHOLD:

I. INDLEDNING.....	1
II. DET GRØNLANDSKE PRESSENÆVNS MEDLEMMER OG SEKRETARIAT	1
III: SAGSOVERSIGT	2
IV: GENNEMGANG AF KONKRETE SAGER	3
I sagen 1/2012.....	3
I sagen 2/2012.....	4
I sagen 3/2013.....	12

I. INDLEDNING

I 2012 har Pressenævnet modtaget 3 klager.

II. PRESSENÆVNETS MEDLEMMER OG SEKRETARIAT

Efter landstingslov om medieansvar § 41 består Det grønlandske Pressenævn af en formand, en næstformand og seks andre medlemmer. Alle otte medlemmer har en stedfortræder.

Pr. 1. marts 2009 til 1. marts 2013 er følgende udpeget af Naalakkersuisut:

Formandskab:

Formand: Landsdommer Søren Søndergård Hansen.

Stedfortræder: Souschef Louise Amkær

Medlemmer beskikket efter udtalelse fra Tusagassiortut Peqatigiiffiat:

Medlem: Per Jensen

Medlem: Mariia Simonsen
Stedfortræder: Nicolaj Stampe
Stedfortræder: Oline Inuusuttoq Olsen

Medlemmer beskikket efter udtalelse fra de redaktionelle ledelser:

Medlem: Inga Dora Gudmundsdottir Markussen
Medlem: Ivalo Egede
Stedfortræder: Poul Krarup
Stedfortræder: Rigmor Thaarup Høegh

Repræsentanter for offentligheden:

Medlem: Hjalmar Dahl
Medlem: Mikisoq H. Lynge
Stedfortræder: Emilie Benjaminsen
Stedfortræder: Ole G. Jensen

Pressenævnets adresse er: c/o Grønlands Landsret, Postboks 1040, Jens Kreutzmannip Aqqutaa 5, 2. sal, 3900 Nuuk, telefon 36 39 00, telefax 32 39 75, e-mail: post.landsret@domstol.gl.

III: SAGSOVERSIGT

I sagsoversigten er klager, der har fået medhold, alene anonymiseret, hvis der har foreligget et velbegrunder ønske herom. I sager, hvor klageren ikke har fået medhold, eller sager, der er hævet eller henlagt, er klageren i almindelighed anonymiseret, medmindre klageren er en organisation eller erhvervsdrivende m.v.

1/2012

Royal Greenland A/S
mod
Kalaallit Nunaata Radiua, KNR

Gengivet side 3

2/2012

Råstofdirektoratet
mod
Nuuk TV

Kendelsen afsagt den 20. april 2012.

Gengivet side 4

3/2012

Siumut inatsisartuni ilaasortaatit
mod
Kalaallit Nunaata Radiua, KNR

Gengivet side 12

IV: GENNEMGANG AF KONKRETE SAGER

1/2012

Royal Greenland A/S
mod
Kalaallit Nunaata Radiua, KNR

Klagen er afvist af formanden under henvisning til, at klager over KNR jf. landstingslov om medieansvar § 34, stk. 3 skal indgives direkte til KNR. KNR's afgørelse vil kunne indbringes for Pressenævnet. Dette er ikke sket.

I sagen 2/2012
Råstofdirektoratet
mod
Nuuk TV

afsagde Det grønlandske Pressenævn den 20. april 2012 sålydende

K E N D E L S E:

Indledning

Grønlands Selvstyre, Råstofdirektoratet har ved klage af 16. februar 2012 indbragt Nuuk TV for Pressenævnet for i strid med god presseskik i udsendelsen „19.15“ den 15. februar 2012 at have bragt nogle urigtige beskyldninger mod Råstofdirektoratet. Råstofdirektoratet klager over to angivelige beskyldninger:

1. At Råstofdirektoratet skulle lægge spærring i vejen for pressen i strid med reglerne om aktindsigt.
2. At Råstofdirektoratet er et „lukket land“.

Udsendelsen

Af manuskriptet til udsendelsen fremgår følgende:

”Naimah Hussain: Under overskriften ”Vi må ikke vide alt” har avisen Sermitsiaq gennemgået hvordan journalister ikke får svar på deres aktindsigtsbegæring, og har svært ved at få informationer fra offentlige myndigheder.

Mariia Simonsen: Det er et stort problem, mener medieforbundets formand.

Én af dem, er journalist Mads Nyvold fra Sermitsiaq. han har oplevet lukkede døre fra f.eks. Råstofdirektoratet:...--

Mads Nyvold: Og dét går ikke kun udover journalistens arbejde, men skader også den offentlige debat: --

Også her på Nuuk TV har redaktionen masser af erfaringer med lukketheden fra det offentlige. Ligesom KNR’s redaktører under overskriften ”KNR mukker over klage” i Sermitsiaq i september, kritiserer selvstyret for at forsøge at styre informationerne. Og beskriver hvordan de forgæves forsøger at indhente oplysninger og kommentarer fra selvstyret.

Et problem, som også formanden for journalisterne genkender: --

KNR's nyhedsafdeling oplyser i dag, at de i enkelte tilfælde har haft problemer med informationer og forsinkelse i aktindsigtssager, men generelt får de svar.”

Ad klagens punkt 1 - At lægge spærring i vejen for pressen i strid med reglerne om aktindsigt

Råstofdirektoratet har nærmere begrundet klagen med følgende:

„I udsendelsen blev der bragt et interview med journalist Mads Nyvold, Sermitsiaq, der beretter om behandling af en anmodning om aktindsigt. Videre bringes der i udsendelsen et interview med formand for Medieforbundet Mariia Simonsen, der beretter om vigtigheden af at pressen har adgang til oplysninger fra de offentlige myndigheder. Hverken Mads Nyvolds eller Mariie Simonsen omtaler Råstofdirektoratet. I speaken fortæller Nuuk TV journalist, at Sermitsiaq har oplevet lukkede døre hos Råstofdirektoratet. Videre fortæller Nuuk TV's journalist at Nuuk TV ligeledes har masser af erfaring med lukkede døre. Råstofdirektoratet nævnes i en sammenhæng, der ikke efterlader seerne med nogen tvivl om, at det er i Råstofdirektoratet, der er problemer med åbenhed og efterlevelse af reglerne om aktindsigt. Mads Nyvold har efterfølgende oplyst overfor Råstofdirektoratet at den anmodning om aktindsigt han udtaler sig om i interviewdelen ikke har noget at gøre med Råstofdirektoratet.“

Ad klagens punkt 2 - Råstofdirektoratet er et lukket land

I klagen har Råstofdirektoratet om dette punkt anført følgende:

”I det efterfølgende indslag fortæller Nuuk TV's oplæser i indgangsspeaken: ”at det ikke kun er pressen der opfatter råstofområdet som et lukket land”. Med indslaget miskrediteres råstofdirektoratet grundløst. Enten skyldes dette en bevidst handling fra Nuuk TV side eller også må det tilskrives en tilsidesættelse af basale presseetiske normer for udførelse af research af journalistiske indslag og dermed en undladelse fra Nuuk TV's side af at kontrollere udsagn tilstrækkeligt inden offentliggørelse. Indslaget er derfor en af Nuuk TV selvskabt nyhed uden dækning i de faktiske forhold.”

Klageren har uddybet sin klage i brev af 21. marts 2012 med følgende:

”I manuskripter er undladt at medtage den indledende speak til hele udsendelsen: ”Råstofdirektoratet er et lukket, lyder det fra forskellige sider” Dette udsagn er det gennemgående tema i hele udsendelsen og den måde Nuuk TV vælger at vinkle udsendelsen på, desuagtet at der ikke er nogen dokumentation for denne påstand. De i svaret fra Nuuk TV oplyste kilder giver anledning til at knytte følgende kommentarer 1. Grønlands Arbejdsgiverforenings rapport: ”*Demokratisk legitimitet i høringsprocesser i forbindelse med storskala-projekter i Grønland*” Rapportens konklusioner er baseret på interview med en række personer, der angiveligt skulle mene at råstofdirektoratet opfattes som lukket. Det er imidlertid ikke det samme som dokumentation for at det faktisk forholder sig som påstået i udsendelsen. De

personer der er udvalgt til interview er ikke valgt ud fra en særlig indsigt i offentlig forvaltning i almindelighed og rådstofsektoren i særdeleshed, men ud fra at de har en mening om emnet, de gerne vil give udtryk for. Nuuk TV har formømt at indhente en kommentarer til rapporten fra Råstofdirektoratet og har dermed også på dette punkt ikke levet op til god presseetik. 2. Transparency Greenlands rapporter er i lighed med rapporten *Demokratisk legitimitet i høringsprocesser i forbindelse med storskala-projekter i Grønland*, finansieret af Grønlands Arbejdsgiverforening. Den bygger ligeledes på en række interview, hvor en række personer med vægten lagt på repræsentanter for NGO'er giver udtryk for deres mening om en påstået manglende gennemsigtighed navnlig i forbindelse med den kommende råstofsektor. De personer der er udvalgt til interview er heller ikke i denne rapport valgt ud fra en særlig indsigt i offentlig forvaltning i almindelighed og rådstofsektoren i særdeleshed. Med hensyn til denne rapport må det samme gøre sig gældende som den anden ovenfor nævnte rapport at den alene kan dokumentere at en række personer har en mening om et emne, men det er ikke det samme som dokumentation for, at det forholder sig som konkluderet i rapporten. Nuuk TV har også i dette tilfælde forsømt at indhente en kommentarer til rapporten fra Råstofdirektoratet og har dermed også på dette punkt ikke levet op til god presseetik. 3. Ombudsmandens afgørelse "Afslag på aktindsigt i dokumenter vedrørende administrationsgruppe for Aluminiums projektet" vedrørte ikke råstofdirektoratet. Det skal videre påpeges at ombudsmandens afgørelse var en principiel stillingtagen til om udveksling af dokumenter internt i selvstyret var at betragte som udveksling af dokumenter mellem forskellige myndigheder i offentlighedslovens forstand. 4. Artikler i Sermitsiaq nr. 37/2011 "Klandrer KNR for skadeligt mikrofonholderi". Siden med artiklen i det pågældende nummer af Sermitsiaq blev vist i udsendelsen, dog således at man alene kunne læse "Råstofdirektoratet" med store typer i overskriften og genkende direktøren for Råstofdirektoratets på et billede på siden. Artiklen omhandlende ikke spørgsmål om lukkethed eller begrænsning af offentlighedens adgang til information. Tværtimod drejede artiklen sig om en klage Råstofdirektoratet på opfordring af KNR's redaktør havde sendt til KNR over et indslag i Qanorooq, der indeholdte en række fejlbehæftede informationer. Der var tale om et for samfundet meget vigtigt emne, hvorfor Råstofdirektoratet fandt det nødvendigt at søge at rette op på den fejlbehæftede information til offentligheden som blev bragt i Qanorooq. 5. Artikel i Sermitsiaq nr. 04/2012 omhandler Alcoa projektet og kan derfor ikke påberåbes som kilde og dokumentation for at råstofdirektoratet er et lukket. Nuuk TV's berigtigelse af, at Mads Nyvold ikke har oplevet lukkede døre fra råstofdirektoratet ændrer ikke ved, at hele udsendelsen er vinklet på en sådan måde at Råstofdirektoratet for seerne også efter berigtigelsen, kun kan opfattes som et "lukket land".

Råstofdirektoratet har anført, at man finder, at Pressenævnet må træffe afgørelse om, at der er sket en offentliggørelse, der er i strid med god presseskik og, at Nuuk TV derfor er forpligtet til, at offentliggøre et genmæle. Direktoratet har videre anført, at Nuuk TV's berigtigelse kun bekræfter de forhold, Nuuk TV har bragt er en selvskabt nyhed uden dækning i de faktiske forhold og dermed har Nuuk TV tilsidesat helt basale presseetiske normer, herunder normer for udførelse af research af journalistiske indslag.

Nuuk TV's svar

Nuuk TV har blandt andet svaret følgende:

Ad 1. At lægge spærring i vejen for pressen i strid med reglerne om aktindsigt

”Som det fremgår af manuskriptet, ... lyder speaken: ”En af dem, er journalist Mads Nyvold fra Sermitsiaq. Han har oplevet lukkede døre fra f.eks. Råstofdirektoratet”. Nuuk TV blev dagen efter gjort opmærksom på, at den konkrete aktindsigtsbegæring er stilet til Departementet for Erhverv og Råstoffer og ikke RD af journalist Mads Nyvold. Straks herefter (klokken 9.39 samme formiddag) rettede Nuuk TV henvendelse til direktør for RD, som også er Departementschef for Erhverv og Råstoffer, Jørn Skov Nielsen, og forklarede, at fejlen ville blive rettet. ..., Screenshot af E-mail til Jørn Skov Nielsen). Samme dag berigtigede Nuuk TV fejlen i udsendelserne 18.45 og 19.15, som dels blev sendt på vores kanal, og dels blev lagt på www.nuuktv.com, ligesom der kom en rettelse på vores hjemmeside, som rettelig og i overensstemmelse med god presseskik blev lagt direkte under det originale indslag, i stedet for som et selvstændigt indslag, således at alle, der går ind og ser indslaget bliver opmærksomme på rettelserne ... Ingen andre medier citerer historien, og Nuuk TV retter fejlen og gør aktørerne opmærksomme på rettelserne (kilden og RD's direktør får direkte besked). Alligevel sendte Ove Karl Berthelsen en pressemeddelelse ud til KNR, Sermitsiaq, AG og Nuuk TV med titlen ”Urigtige oplysninger fra Nuuk TV” klokken 11.45. Og reagerer således *ikke* på vores direkte henvendelse fra kl. 9.39. Nuuk TV har med andre ord gjort netop dét, RD beder om i klagen. Vi har rettet fejlen både ved at lave et kort indslag i vores nyheder og ved at skrive det på nettet. Ligesom vi har kontaktet de berørte parter direkte, dog uden at få svar fra Råstofdirektoratets direktør.”

Ad 2. Råstofdirektoratet er et lukket land

Nuuk TV har til dette punkt blandt andet svaret:

”Kritikken af, at det offentlige fremstår som lukkede, gælder ikke alene overfor én enkelt journalist, men derimod både flere journalister, redaktørerne fra KNR (jf. KNR og Råstofdirektoratets ordveksling i Sermitsiaq nummer 27, 2011 af 16. september 2011) og medieforbundets formand. Hun genkender problematikken gennem mange års erfaring som journalist her i landet, og som repræsentant for mediefolk opfatter hun det som et stort og afgørende problem for pressens arbejde. Således lyder formuleringerne i manuskriptet ... f.eks. 1) ”Under overskriften ”Vi må ikke vide alt” har avisen Sermitsiaq gennemgået hvordan journalister ikke får svar på deres aktindsigtsbegæring, og har svært ved at få informationer fra offentlige myndigheder. Det er et stort problem, mener Medieforbundets formand.” Der er altså ikke tale om Råstofdirektoratet, men om ”Offentlige myndigheder”, sådan som RD påstår i deres klage. Heller ikke billedsiden peger på Råstofdirektoratet, da ingen af dækbillederne er fra Råstofdirektoratet. Der er derimod anvendt billeder af avisen Sermitsiaqs artikler fra januar 2012, billeder af journalist Mads Nyvold, medieforbundets formand samt fra KNR: Anklagen om, at Råstofdirektoratet miskrediteres i det nævnte indslag har med andre ord ikke hold i virkeligheden. 2) ”Også her på Nuuk TV har redaktionen masser af erfaringer med at indhente oplysninger og kommentarer fra selvstyret”. Igen taler vi om ”det offentlige” og ”Selvstyret” og ikke Råstofdirektoratet, ligesom der *ikke* billeddækkes med billeder fra Råstofdirektoratet. En miskreditering af

Råstofdirektoratet er altså ikke målet for indslaget, som RD skriver i sin klage. Det er derimod en vigtig nyhedshistorie om, hvordan den 4. statsmagt hindres eller forsinkes i at udføre journalistisk dækning om nogle af de største erhvervsprojekter Grønland nogensinde har stået overfor. Historier, som Nuuk TV, som et debatskabende nyhedsmedie er forpligtet til at dække, for at medvirke til, at vores seere på et oplyst grundlag kan deltage i de demokratiske processer. RD henviser i klageren til, at Nuuk TV har lavet en "selvskabt nyhed uden dækning i de faktiske forhold". Det er, efter vores bedste overbevisning, ukorrekt, idet Nuuk TV har researchet historien grundigt via interviews og baggrund samtaler med aktive journalister i den grønlandske presse, en tidligere redaktør fra KNR's radioavis samt medieforbundets formand. Ligesom tidligere sager har vist, at der netop opleves lukkethed hos de offentlige myndigheder, herunder Departementet for Erhverv og Råstofdirektoratet - et direktorat, der administrativt hører under Departementet og derfor har samme politiske chef og for nuværende også samme administrative chef. Nedenfor yderligere kilder, der peger på netop den omtalte lukkethed, som også er anvendt til baggrund for indslaget, og som underbygger indslagets berettigelse: 1) Grønlands Arbejdsgiverforenings rapport "*Demokratisk legitimitet i høringsprocesser i forbindelse med storskala-projekter i Grønland*"¹ (hvor Råstofdirektoratet afslog at deltage i undersøgelsen). Rapporten fastslår adskillige gange, at blandt andet Råstofdirektoratet, men også andre dele af centraladministrationen opfattes som lukket. Og at behovet for transparens er stor. Det underbygges af udsagn fra flere af undersøgelsens informanter², se f.eks. rapporten side 88, side 90, side 91 samt rapportens konklusioner. 2) Transparency Greenlands rapport med titlen "*Integritetsstudie af den offentlige sektor i Grønland*" fra januar 2012... Også denne rapport, udarbejdet af Nordic Consulting Group A/S for Transparency Greenland, understreger samme problematik. Nemlig, at der er manglende gennemsigtighed i det offentlige, navnlig i forbindelse med den kommende råstofsektor. F.eks. side 34: "*Departement for Erhverv og Arbejdsmarked og Råstofdirektoratet er et eksempel på to myndigheder der opfattes som særlig lukkede af interviewpersonerne. Det er dette studies vurdering at der generelt hersker en lukkethedskultur i departementerne, hvilket er problematisk i forhold til, at det også er her Grønlands storskala projekter på råstofområdet og Alcoa-projektet er placeret.*"⁴ Og på side 53: "*Det er ikke altid lige let at få adgang til offentlig information. Det er f.eks. svært at få overblik over hvor resultatet af konkrete udbudsrunder offentliggøres. Reglerne om aktindsigt overholdes ikke altid. Tidsfristerne overholdes f.eks. ikke, og sagerne trækker i langdrag. Hverken Inatsisartut eller offentligheden kan få indsigt i de individuelle aftaler, som Råstofdirektoratet indgår med efterforsknings- og udvindingselskaberne. Råstofdirektoratet opfattes generelt, af mange af studiets informanter, som unødigt lukket og topstyret.*" 3) Ombudsmandens afgørelse om "Aflæg på aktindsigt i dokumenter vedrørende administrationsgruppe for aluminiumsprojektet"⁶. Ombudsmanden giver journalisten medhold i, at aflægget var forkert jf. landstingsloven om offentlighed i forvaltningen. 4) Følgende artikler i Sermitsiaq nr. 37/2011 "Klandrer KNR for skadeligt mikrofonholderi", "Det er en ulige informationskrig", "KNR mukker over klage" og "Råstofdirektør er gået for vidt". 5) Følgende artikler i Sermitsiaq nr. 04/2012 den 27. januar 2012: Forside: Vi må ikke vide alt - Selvstyret mørklægger Alcoa" og Selvstyret mørklægger Alcoa-projekt".

Råstofdirektoratet har ved brev af 28. marts 2012 supplerende anført følgende:

”Når speakeren siger, at ”Råstofdirektoratet er et lukket land, lyder det fra forskellige sider”, så er det ikke en kritik Nuuk TV har fabrikeret, men derimod et udsagn netop fra disse ”flere sider” - som i dette tilfælde består af de kilder vi allerede har fremlagt i svaret fra 22. februar.

Der er således tale om en viderebringelse af relevant kritik fra flere parter i civilsamfundet. At Råstofdirektoratet vælger at skyde efter budbringeren i stedet for at tage kritikken til sig, og forholde sig til aktørernes oplevelse af lukkethed, er interessant, men ikke emnet for klagen. Nyhedsindslaget er således ikke en videnskabelig, objektiv og endegyldig sandhed, men derimod en oplevelse hos mange kilder (heriblandt de nævnte mundtlige og skriftlige kilder). En kritik som vi absolut mener, er relevant at fremlægge for vores seere. Vi vurderer altid vores kilder, og har i dette tilfælde vurderet, at kilderne er valide.

Vores opgave er at være aktive og debatskabende i lokalsamfundet, ligesom det er vores opgave som medier i generelle vendinger, at varetage opgaven som kontrollant af magthaverne (regeringen, folkevalgte politikere, domstole, centraladministrationen mm.) Når så mange aktører giver udtryk for en lukkethed hos centraladministrationen - og i særdeleshed Råstofdirektoratet samt Departementet - skal og kan vi naturligvis ikke sidde det overhørigt. Derimod er det vores pligt at undersøge og pege på problemet.

Det er vores opgave.

Når RD derfor antyder, at Nuuk TV har skjulte motiver og er parter i sagen, må vi naturligvis på det kraftigste tage afstand fra dette. Mediet er naturligvis ikke part i sagen, vi *viderebringer* derimod en kritik. At RD forsøger at gøre mediet til part i sagen er et meget alvorligt angreb på pressefriheden.

I svar af 22. februar har Nuuk TV fremlagt dokumentation, som danner grundlag for nyheden. At Råstofdirektoratet vælger at angribe kildernes viden om forvaltningsret og råstofindustrien, og anfægter validiteten og metodevalgene i to rapporter, er for så vidt ikke Nuuk TV's ansvar at redegøre for. Alligevel giver kommentarerne anledning til nogle præciseringer:

- 1) Råstofdirektoratet skriver, at Grønlands Arbejdsgiverforenings rapport ”Demokratisk legitimitet i høringsprocesserne” er baseret på interviews med personer, der *ikke* har indsigt i forvaltning og i råstofsektoren.

Indledningsvist kan det derfor undre, at Råstofdirektoratet har afvist at deltage i undersøgelsen selv?

Samtidig kan det undre, at Råstofdirektoratet mener, at ngo'er, kommunalt ansatte, folkevalgte politikere og andre interessenter ikke kan/må have en mening om ét af de mest centrale områder i det grønlandske samfund pt. Derved underkender RD civilsamfundets aktørers ret til at komme med relevant kritik, hvilket demokratisk set er meget alvorligt og i sig selv giver anledning til et journalistisk fokus.

Udsagnet om, at interviewpersonerne ikke har indsigt i offentlig forvaltning og råstofsektoren, er samtidig, efter vores bedste overbevisning, ukorrekt (listen over interviewpersoner forefindes på side 144 i rapporten og er også vedlagt som bilag)¹.

Vi vurderer således fortsat, at rapportens konklusioner *har* nyhedsværdi ud fra gængse nyhedskriterier, ligesom vi vurderer, at rapportens konklusioner har offentlighedens interesse, idet centraladministrationens rolle må siges at være meget central viden for borgerne².

- 2) Råstofdirektoratet skriver, at Transparency Greenlands rapport er finansieret af Grønlands Arbejdsgiverforening - og forsøger derved at så tvivl om rapportens konklusioner. Det er ukorrekt. Det er derimod følgende parter, der har finansieret rapporten, hvilket også er fuldt tilgængeligt på deres hjemmeside, som også RD har adgang til:

Følgende organisationer og virksomheder har givet tilskud til udarbejdelsen af rapporten:

Grønlands Arbejdsgiverforening	25.000
SIK	25.000
Finansforbundet	25.000
Polar Seafood A/S	25.000
Nuuk Transport A/S	25.000
NunaOil A/S	25.000
Nuna Advokater A/S	10.000
INA:NUNA Advokat ApS	10.000
Paulsen Keldsen	10.000
Deloitte	10.000

Vi mener derfor fortsat, at indslaget er korrekt og veldokumenteret, ligesom emnet i særdeleshed opfylder betingelsen om, at medierne skal varetage borgernes krav om oplysning i et demokratisk samfund, hvorfor en indsigt i vanskeligheder i pressens arbejde og lukkethed hos centraladministrationen - herunder ét af de mest centrale områder, nemlig myndighedernes varetagelse af den spirende råstofsektor, må siges at være særdeles relevant for borgerne.”

Pressenævnets bemærkninger:

Pressenævnets bemærkninger afgives samlet til de to klagepunkter vedrørende dels om Råstofdirektoratet lægger hindringer i vejen for pressen i strid med reglerne om aktindsigt og dels om Råstofdirektoratet som et lukket land.

Efter at have gennemset og hørt indslaget i den påklagede udsendelse mener Pressenævnet at det kan lægges til grund, at indslaget i Nuuk TV vedrører offentlige myndigheder generelt jf. bl.a. omtalen af at ”det offentlige fremstår som lukkede”. Henvisningerne til hvad andre myndigheder har erfaret er også generelle. Således anføres det at Sermitsiaq har ”svært ved at få informationer fra offentlige myndigheder”.

Nuuk TV omtalte, at journalist Mads Nyvold fra Sermitsiaq har oplevet lukkede døre, eksempelvis fra Råstofdirektoratet. Dette berigtigede Nuuk TV næste formiddag, Fejlen er efter Pressenævnets opfattelse minimal når henses til, at Råstofdirektoratet henhører under det departement som aktindsigtsbegæringen er stilet til og når den konstituerede departementschef i Departementet for Erhverv og Råstoffer tillige er direktør i Råstofdirektoratet. Da fejlen er berigtiget af Nuuk TV umiddelbart efter at den er konstateret, finder Pressenævnet ikke at burde foretage sig noget i den anledning.

Nuuk TV's omtale af Råstofdirektoratet som et ”lukket land” skal ses som et eksempel på en offentlig myndighed, hvor det er svært at få opfyldt sine begæringer om aktindsigt. At anvende udtrykket ”lukket land” om myndigheder, hvor pressen finder det vanskeligt at få relevante informationer mener Pressenævnet ikke at burde forholde sig til. I relation til Råstofdirektoratet vil omtalen være en overtrædelse af reglerne for god presseskik om at bringe korrekt information jf. reglerne om god presseskik pkt. A, 1 såfremt det kan lægges til grund, direktoratet altid giver relevante oplysninger og svarer på aktindsigtsbegæringer inden for gældende frister. Det omtales i udsendelsen, at Råstofdirektoratet trods forpligtelse til at svare inden for 10 dage, i en konkret sag endnu ikke har svaret efter 2½ måned. Råstofdirektoratet forholder sig ikke i klagen eller sin replik til Pressenævnet til denne oplysning, hvorfor Pressenævnet må lægge den til grund som korrekt.

Pressenævnet finder herefter ikke anledning til kritik af Nuuk TV.

I sagen 3/2012

Siumut inatsisartuni ilaasortaatit

mod

Kalaallit Nunaata Radioa, KNR

Klagen er afvist af formanden under henvisning til, at klager over KNR jf. landstingslov om medieansvar § 34, stk. 3 skal indgives direkte til KNR. KNR's afgørelse vil kunne indbringes for Pressenævnet. Dette ses ikke at være sket.
